

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Jozef Grundza

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 7, παράγραφος 3, και το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της αποφάσεως-πλαισίου ⁽¹⁾ την έννοια ότι η προϋπόθεση του διπτού αξιοποιήσιμου θεωρείται ότι πληρούται μόνον όταν τα πραγματικά περιστατικά τα οποία μνημονεύει η προς αναγνώριση απόφαση συνιστούν *in concreto*, δηλαδή βάσει συγκεκριμένης εκτιμήσεως της περιπτώσεως, αδίκημα (ανεξάρτητα από τα συστατικά στοιχεία του ή από τον τρόπο περιγραφής του) επίσης στην έννομη τάξη του κράτους εκτελέσεως, ή για την εκπλήρωση της εν λόγω προϋποθέσεως αρκεί να συνιστά η περίπτωση γενικώς (*in abstracto*) αδίκημα επίσης στην έννομη τάξη του κράτους εκτελέσεως;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 327, σ. 27).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vergabekammer Südbayern (Γερμανία) στις 16 Ιουνίου 2015 — Hörmann Reisen GmbH κατά Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

(Υπόθεση C-292/15)

(2015/C 294/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Vergabekammer Südbayern

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Hörmann Reisen GmbH

Καθών: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Σε περίπτωση διαδικασίας αναθέσεως κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με τις οδηγίες 2004/18/ΕΚ ⁽²⁾ και 2014/24/ΕΕ ⁽³⁾, εφαρμόζονται, καταρχήν, μόνον οι διατάξεις των οδηγιών αυτών, με συνέπεια να πρέπει να παραμείνουν ανεφάρμοστες οι παρεκκλίνουσες από τις προαναφερθείσες οδηγίες διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007;
2. Με βάση τα ανωτέρω, σε περίπτωση διαδικασίας αναθέσεως κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 σε συνδυασμό με τις οδηγίες 2004/18/ΕΚ και 2014/24/ΕΕ, διέπεται η δυνατότητα υπεργολαβικής αναθέσεως αποκλειστικώς από τους κανόνες που έχει συναγάγει το Δικαστήριο βάσει της οδηγίας 2004/18/ΕΚ και από τη ρύθμιση του άρθρου 63, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ ή μπορεί η αναθέτουσα αρχή, κατά παρέκκλιση από τα ανωτέρω, να επιβάλει στους διαγωνιζομένους, ακόμη και σε περίπτωση τέτοιας διαδικασίας αναθέσεως, υποχρέωση αυτοπρόσωπης εκπληρώσεως για ορισμένο ποσοστό της παροχής (υπολογιζόμενο βάσει των χιλιομέτρων της συγκοινωνιακής γραμμής) δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007;

3. Στην περίπτωση κατά την οποία το άρθρο 4, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 τυγχάνει εφαρμογής σε διαδικασία αναθέσεως κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 σε συνδυασμό με τις οδηγίες 2004/18/ΕΚ και 2014/24/ΕΕ, έχει η αναθέτουσα αρχή, λαμβανομένης υπόψη της αιτιολογικής σκέψης 19 του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007, ευχέρεια να καθορίζει το ποσοστό αυτοπρόσωπης εκπλήρωσης, κατά τρόπον ώστε να δικαιολογείται η απαίτηση της αναθέτουσας αρχής να αντιστοιχεί η αυτοπρόσωπη εκπλήρωση σε ποσοστό 70 % της παροχής υπολογιζόμενο βάσει των χιλιομέτρων της συγκοινωνιακής γραμμής;

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2007 για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 1191/69 και (ΕΟΚ) 1107/70 (ΕΕ L 315, σ. 1).
- (²) Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 2004 περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).
- (³) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 94, σ. 65).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το SØ- og Handelsretten (Δανία) στις 18 Ιουνίου 2015 — Ferring Lægemedler A/S, ενεργούσα για λογαριασμό της Ferring B.V., κατά Orifarm A/S

(Υπόθεση C-297/15)

(2015/C 294/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

SØ- og Handelsretten

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Ferring Lægemedler A/S, ενεργούσα για λογαριασμό της Ferring B.V.

Εναγόμενη: Orifarm A/S

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/95/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, και η σχετική νομολογία την έννοια ότι ο δικαιούχος σήματος μπορεί νομίμως να αντιταχθεί στη συνέχιση της διαθέσεως στην αγορά φαρμακευτικού σκευάσματος από παράλληλο εισαγωγέα, όταν ο εν λόγω εισαγωγέας έχει προβεί σε επανασυσκευασία του φαρμάκου σε νέα, εξωτερική συσκευασία και έχει θέσει επ' αυτής το σήμα, σε περίπτωση κατά την οποία ο δικαιούχος του οικείου σήματος εμπορεύεται το εν λόγω φάρμακο σε συσκευασίες ιδίων ποσοτήτων και μεγεθών στο σύνολο των χωρών που ανήκουν στον ΕΟΧ στις οποίες αυτό πωλείται;
- 2) Θα ήταν διαφορετική η απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα, αν ο δικαιούχος του σήματος διέθετε στην αγορά, τόσο του κράτους εισαγωγής όσο και του κράτους εξαγωγής, το εν λόγω φάρμακο σε δύο διαφορετικές συσκευασίες (συσκευασία των δέκα τεμαχίων και συσκευασία του ενός τεμαχίου) και ο εισαγωγέας αγόραζε συσκευασίες των δέκα τεμαχίων από τη χώρα εξαγωγής και τις επανασυσκεύαζε σε συσκευασίες του ενός τεμαχίου, επί των οποίων θα έθετε το σήμα πριν από τη διάθεσή τους στην αγορά της χώρας εισαγωγής;

(¹) ΕΕ L 299, σ. 25.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal administratif (Λουξεμβούργο) στις 19 Ιουνίου 2015 — Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser κατά Directeur de l'administration des contributions directes

(Υπόθεση C-300/15)

(2015/C 294/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif